

ELS MOLINS FARINERS HIDRÀULICS DE CATÍ

El molí des del cup estant

La paret de la depuradora quasi toca el molí

EL MOLÍ GALIÀ

S'hi troba a pocs metres del casc urbà tot a frec de la depuradora. No s'hi pot entrar dins del molí perquè les filtracions o fuites d'aquesta l'han enllacat. A més a més, la tela metàl·lica que clou l'esmentada depuradora ens amaga la fermosa silueta d'aquest vell molí. Quina llàstima, i quin deixament envers aquestes construccions que tanta importància econòmica van tenir per als nostres avantpassats!

És molí de cup vertical, de mitjana potència, per tant, tot fa pensar que seria només d'una mola i aquesta deuria d'ésser catalana. Si tenim en compte que el cup i son reforçament és l'últim que s'ensorra d'un molí, cal dir que és en bon estat.

La resta del molí roman amb el sostre ensorrat i, fins i tot, alguna paret comença a esbroquellar-se. Vist des del cup estant s'aprecien les tres estances

que el componen (no tenia habitatge per al moliner). Cal destacar la porta d'entrada amb els seus llinars i llinda de pedra.

Sortejant, mitjançant passeres, el llot negre de la depuradora i suportant l'efluvi repulsiu que en produeix, em vaig assomar a la porta, i en veure el meravellós arc gòtic, no vaig poder estar-me de passar per baix l'esmentat arc que ens duu a la sala de moldre. Va valdre la pena, vaig gaudir-ne una bona estona. Només açò ja justifica la visita.

L'art gòtic català, lleugerament diferenciat del castellà i del navarrès, més fidel a l'escola francesa, de tant en tant, ens ofereix llurs manifestacions menors. Pareix que en parlar d'aquest art només fem esment de les catedrals i de les llotges.

Res no hi resta del càrcol ni de cap element dels que componien el molí, tot és ensorrat, tampoc no hi ha restes de la

sèquia que conduïa el doll d'aigua després d'haver molt, el que sí és segur que cap d'altre molí se n'aprofitava i que vessava a la rambleta que acarona Catí pel sud i ve del pou dels Regalls. Metres més enllà, les aigües ja se'n van vers la Serafina.

La bassa és ovalada, de poca fondària, d'uns cinc metres d'amplària màxima i d'uns quaranta metres de llargària. Entre la bassa i el cup s'hi troba un petit tram de sèquia amb un trestellador per on s'escapolia l'aigua quan la bassa era a vessar. Però la característica que més sobta d'aquesta bassa és que s'hi troba elevada, així com la sèquia, dels terrenys que l'envolten. Generalment les basses aprofiten el terreny ferm per al cul i cerquen l'elevació, almenys per un costat, del terreny perquè li serveixi de recolzament i poder vencer la pressió de l'aigua emmagatzemada. Una bassa així mai l'he vista ni en la nostra conca

La font vella

La sèquia i la bassa s'hi troben encimbellades